

Tweede plaats

Door: Eddy Sibbing

Het seizoen 1981-1982 werd om meerdere redenen een bijzonder jaar. Voor het eerst werd het interne seizoen in tweeën gesplitst: de eerste maanden tienkampen en daarna een Zwitsers toernooi van zeven ronden. Omdat er veel sterke spelers mee wilden doen aan de tienkampen werd besloten Groep 1 te splitsen in twee parallelgroepen van 9 spelers. Met een gemiddelde elo van 2070 en 2060 waren de groepen sterk bezet. De eerste twee van elke groep zouden aan het eind van het seizoen een vierkamp spelen om het clubkampioenschap. In groep 1a werd Coen van der Heijden met 6½ uit 8 overtuigend winnaar met twee punten voorsprong op Marcel Peek, Henk van der Hauw en Tom de Ruiter. Tom had de meeste Sonnenborn-Berger punten en mocht deelnemen aan het vierkamp. Mijn interne seizoen 1981-1982 was slecht begonnen want in de eerste ronde van tienkamp 1b verloor ik van Ton van der Heijden. Ton had mijn Siciliaanse lijfopening goed bestudeerd en toen ik een finesse miste verloor ik kansloos. De droom om clubkampioen te worden leek al in een vroeg stadium verkeken. Met mijn KNSB-rating van 1842 behoorde ik natuurlijk niet tot favorieten, maar mijn prestaties binnen BSG waren altijd veel beter geweest, waardoor ik een Belo had van 2100, en mijzelf toch wel kansjes toedichtte op een hoge klassering.

Voor mij persoonlijk was het sowieso een bijzonder jaar. Na mijn eindexamen had ik mij ingeschreven voor een studie culturele antropologie. Omdat er ook al snel een oproep voor militaire dienst op de mat lag was de motivatie om verder te studeren snel verdwenen. In het leger gaan als *verkenners* was ook niet mijn ideaal, vandaar dat ik besloot om een procedure voor dienstweigeren te starten, maar dat was een tijdrovende affaire. Gevolg van dit alles was dat ik geen verplichtingen had en een soort *sabbatical jaar* genoot. Daarom kon ik veel tijd besteden aan vrijwilligerswerk (bij buurthuis 't Kompas, om de hoek van mijn ouderlijk huis), als bestuurslid van BSG en redacteur van Kontakt. Ook ging ik met een vriend een paar weken naar mijn broer Harry die toen in Sitges, nabij Barcelona, woonde. Na een wereldreis had Harry zich daar tijdelijk gevestigd met zijn toekomstige vrouw, Maria.

Achteraf bezien de meest opzienbarende activiteit in mijn 'tussenjaar' was het schaakles geven op twee basisscholen in Bussum. Op de Vitusschool gaf ik een paar lessen, maar op de Marijkeschool gaf ik een hele reeks lessen. In de huidige opleidingen tot schaakleraar die ik geef vertel ik wat ik toen allemaal verkeerd deed: in mijn enthousiasme legde ik de beginselen van de opening uit, op vragen van de kinderen "hoe je dan verder moest spelen?" gaf ik tips voor het middenspel en tenslotte gaf ik ook nog instructie over het eindspel. Dat allemaal in 30-40 minuten tijd. De kinderen vonden het prachtig, maar een week later hadden ze weinig tot niets onthouden. Het adagium "*Praatje, plaatje, daadje*" wat ik vandaag de dag in de cursussen uitleg (instructie van maximaal 12 minuten, vervolgens de nieuwe leerstof verwerken door opgaven te maken) kende ik in 1982 nog niet. De uitspraak van Co Adriaanse "*een goed paard is nog geen goede ruiter*" was zeker van toepassing op mijn eerste lessen. Voor een ongeschoolde schaaktrainer deed ik het aardig, maar een didactische opleiding was zeker geen overbodige luxe. Het zou nog enkele jaren duren voordat ik die ging volgen.

Natuurlijk had ik ook tijd om aan mijn eigen schaken te besteden en doordat mijn broer Sjaak in de persdienst van het befaamde Interpolistoernooi werkte kon ik het hele toernooi achter de schermen volgen. Twee weken lang vertoefde ik tussen wereldtoppers als Spasski, Petrosjan, Kasparov, Andersson, Miles en Ljubojevic. Het was het toernooi van de fraaie offerpartij Beljavski-Larsen en de dertig pagina's lange analyse van Hübner in het toernooiboek van zijn

partij tegen Portisch. Timman vergooide de eindoverwinning door de laatste twee rondes te verliezen. Daardoor werd Alexander Beljavski (“Big Al”) winnaar van één van de sterkste toernooien uit de geschiedenis. Voor de 18-jarige Kasparov was het de eerste keer dat hij meedeed aan zo’n elitetoernooi. Hij eindigde met 5½ uit 11 in de middenmoot. Terwijl in de commentaarzaal dagelijks 1000 tot 2000 bezoekers aanwezig waren, liep ik in de perskamer rond tussen journalisten, organisatoren en spelers. Ik kan me nog herinneren dat ik als enige bij de analyse van Ljubojevic-Kasparov aanwezig was. De varianten die over het bord vlogen waren voor mij niet of nauwelijks te volgen, maar het maakte een gigantische indruk. Het was een impuls om meer aan schakstudie te doen, want tot nu toe was ik niet verder gekomen dan enkele combinatieboekjes door te nemen en veel te spelen.

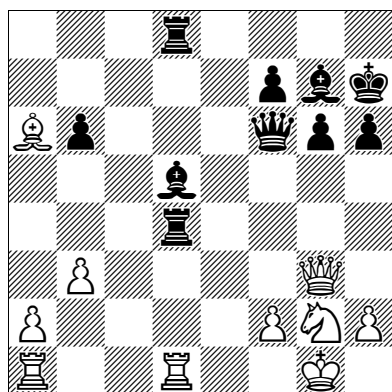
In BSG II bemande ik samen met Okkie de Lange en mijn broer Ton de topborden. Andere teamgenoten waren onder andere Marc Spierings, Pieter ter Steeg, Sjors van Eijbergen, Willem Hajenius, Joep Wortelboer en Pieter de Beurs. Een leuk en gezellig team, dat reeds een ronde voor het einde kampioen werd. Ik begon stroef in het tweede, maar na mijn bezoek aan Interpolis scoorde ik een paar punten achter elkaar en kwam ik op het eerste bord te zitten. In de laatste ronde wist ik mijn score op 6 uit 9 te brengen door van “NN” te winnen. *Nomen Nescio* was in de nationale ratinglijst de naam van Lodewijk Prins, die sinds 1971 in onmin met de KNSB leefde. Prins speelde op het eerste bord van Drienerlo en werd in 1982 postuum tot grootmeester benoemd. Het is tot nu toe mijn enige overwinning op een “grootmeester” in een gewone partij.

Lodewijk Prins (foto: archief Max Euwe Centrum)

Lodewijk Prins – Eddy, 8 mei 1982

1.e4 c5 2.Pf3 Pc6 3.Lb5 g6 4.0-0 Lg7 5.Te1 e5 6.c3 Pge7 7.Pa3 (Een nieuwe zet voor mij. Bekend was 7.d4 cxd4 8.cxd4 exd4 9.Lf4 a6! 10.La4 b5 11.Lb3 d6 en zwart staat lekker.) **7...,0-0 8.Pc2 a6 9.Lf1 d5 10.exd5 Pxd5 11.d3 b6 12.Pe3 Le6** (Hier bood ik remise aan. Wit weigerde zoals ik verwacht had. Psychologisch altijd interessant, want vaak wil men dan juist bewijzen voor de winst te gaan, terwijl ik dan extra gemotiveerd wil bewijzen dat ik niet slechter sta.) **13.g3 h6 14.Ph4 Pf4 15.Df3 Tc8 16.gxf4 Dxb4 17.Pg2 Df6** (Zwarts stelling is met kleine middelen steeds beter geworden, alle witte stukken staan ongelukkig terwijl zwarts stukken vrijwel optimaal staan. De tijdsachterstand van zwart is het enige minpuntje.) **18.Dg3 Tfe8 19.Td1 Tcd8 20.Le3 Kh7 21.Le2 Ld5 22.fxe5 Txe5** (Ik had nog 7 minuten voor de komende 18 zetten.) **23.d4 cxd4 24.cxd4 Te4 25.Lxa6 Pxd4 26.Lxd4 Txd4** (Het zwarte voordeel is steeds groter geworden. De volgende zet van Prins is de beslissende fout.) **27.b3?**

27...,Lf3 (Ik had nog 1 minuut voor 13 zetten, maar de zwarte stelling speelt makkelijk. Overigens was 27...,Lxg2 28.Txd4 Dxd4 een veel eenvoudiger winst geweest.) **28.Txd4 Txd4** (Ik verwachtte nu 29.Pe3 waarop Lf8-d6 winnend is.) **29.Te1 Tg4 0-1**

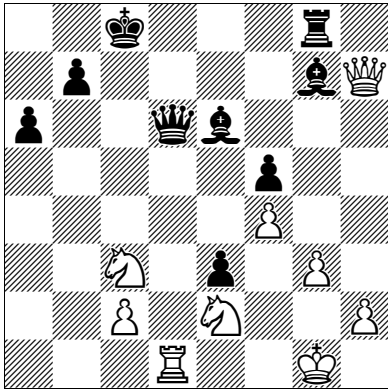
In de kampioenswedstrijd tegen Groningen-II deed ook mijn broer Harry – terug uit Spanje – mee, waardoor er drie Sibbings op de eerste borden zaten: Harry, Ton en ik. Achteraf heel bijzonder, maar op de “*onderling goede verstandhouding*” binnen het tweede, die volgens teamcaptain Louis Kok had geleid tot het kampioenschap, was Harry de uitzondering: “*De enige uitzondering was Harry Sibbing die in de wedstrijd tegen Groningen beslist aan het eerste bord wilde zitten, ook al ging dat ten koste van zijn broer*”. (de cursieve tekst stond in Kontakt, april 1982). Harry die jarenlang in BSG I had gespeeld, had de doorbraak van jeugdspelers als Ton van der Heijden, Marcel Peek, Nick van der Lijn en mij niet meegemaakt en maakte zich met zijn eisen niet populair binnen de club.

In de interne had ik enkele rondes gemist waardoor ik half december op 2 uit 4 stond: verloren van Ton, remises tegen De Lange en Markus, winst tegen Van Eijbergen. Door een uiterst succesvolle Kerstvakantie (winst tegen Tom Officier, Dik van der Lijn en Henk van der Poel) steeg ik naar de 2^e plaats.

Dik van der Lijn – Eddy, 29 december 1981

1.d4 d5 2.Pc3 Pf6 3.Lg5 c5 (Dik's geliefde Richter-Weresow.) **4.Lxf6 gxf6 5.e4 dxe4 6.d5** (een nieuwe zet voor mij.) **6...,Da5 7.Dh5 Lg7 8.Lb5+ Pd7 9.Pe2** (Na 9.Dg4 0-0! 10.Lxd7 f5! 11.Lxf5 Lxf5 12.Dxf5 Lxc3+ wint zwart.) **9...,a6 10.Dg4 Tg8 11.Lxd7+ Lxd7 12.Dxe4 f5** (Zwarts loperpaar gaat werken.) **13.Df3 0-0-0 14.0-0 e5 15.Tfd1 Lh6 16.a3 e4 17.Dh5 Tg6 18.b4** (Een dubieus pionoffer, maar wel in de stijl van Dik) **18...,cxb4 19.axb4 Dxb4 20.d6 Tdg8 21.g3 e3 22.f4 Txd6 23.Txd6 Dxd6 24.Dxf7 Le6 25.Dxb7 Lg7** (Materieel staat

het weer gelijk, maar de zwarte lopers domineren de witte paarden. Ook staat de witte koning kwetsbaarder dan de zwarte koning.) **26.Td1**

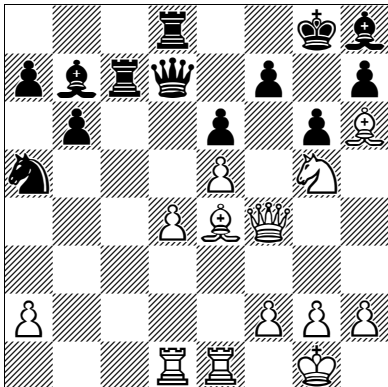
26....,Dc6 (De dubbele dreiging [*Lxc3 en Df3*] beslist de partij.) **27.Td3 Df3 28.Dh3 Df2+ 29.Kh1 Lxc3 30.Txc3+ Kb8 31.Dg2 De1+ 0-1**

Wits paarden hebben zich na de 9e zet niet meer verroerd!

Een week later moest ik tegen een andere oud-clubkampioen.

Eddy - Henk van der Poel, 5 januari 1982

1.d4 g6 2.c4 Pf6 3.Pc3 d5 4.cxd5 Pxd5 5.e4 Pxc3 6.bxc3 Lg7 7.Lc4 0-0 8.Le3 Dd7 9.Pf3 (Een zetje van Edje! Normaal is Pe2, maar ik was reeds op onbekend terrein. Dit is de enige keer dat ik de Grünfeld-Indisch met wit heb gespeeld.) **9....,Pc6** (Na lang nadenken durft Henk de principiële zet 9...Dg4 niet aan.) **10.0-0 b6 11.Dd2 Pa5 12.Ld3 Td8 13.Tad1 Lb7 14.Lh6 Lh8 15.Df4** (Wit krijgt alle tijd voor het opzetten van een aanval.) **15....,Tac8 16.Tfe1 c5 17.Pg5 e6 18.e5 cxd4 19.cxd4 Tc7 20.Le4**

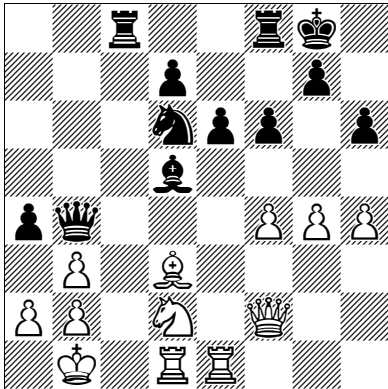
(Wit staat prima, maar met 20....,Lc6 had Henk stand kunnen houden. Onder druk van de klok maakt hij de beslissende fout.) **20....,Lg7? 21.Lxg7 Kxg7 22.Df6+ Kg8 23.Pxf7 Dxf7 24.Dxd8+ Kg7 25.Lxb7 Txb7 26.Tc1 Td7 27.Dc8 Kh6 28.d5 1-0**

De laatste partij tegen koploper Wim Stork werd remise waardoor Wim eerste werd met 6 uit 8. Ton van der Heijden en ik eindigde gelijk op de tweede plaats met 5½ punt. Omdat we ook evenveel SB-punten hadden zou de onderlinge partij (verloren van Ton) bepalen wie naar de vierkamp mocht. Een goed intern seizoen leek hier te eindigen.

Doordat Wim Stork afzag van de vierkamp (“*Laat de jeugd het maar opknappen*”) mocht ik toch meedoen in de strijd om het clubkampioenschap. Nadeel was wel dat het onderlinge resultaat uit de meerkamp (0 tegen Ton) meetelde in de vierkamp. Tom de Ruiter en Coen van der Heijden namen een remise mee naar de vierkamp. In de eerste partij speelde ik met wit tegen Coen, terwijl Ton met wit tegen Tom speelde.

Eddy - Coen van der Heijden, 11 mei 1982

**1.d4 Pf6 2.Lg5 c5 3.Pc3 cxd4 4.Dxd4 Pc6 5.Dh4 e6 6.0-0 Da5 7.e4 Le7 8.f4 b5 9.e5 b4
10.Pb5 Pe4 11.Lxe7 Pxe7 12.Ld3 b3 13.cxb3 (Ik had reeds 1½ uur verbruikt!) 13.,Lb7
14.Pd6+ Pxd6 15.exd6 Tc8+ 16.Kb1 Pf5 17.Df2 Pxd6 18.Pf3 0-0 19.The1 (De “pionwinst”
19.Lxh7+ Kxh7 20.Pg5+ Kg8 21.Txd6 Df5+ is goed voor zwart.) 19...,h6 20.Te5 Db4
21.Pd2 (Ik had nog 5 minuten over tegen 30 minuten voor Coen.) 21...,f6 22.Tee1 Ld5 (Met
nog maar 2 minuten op de klok heb ik een duidelijk plan: aanvallen!) 23.g4 a5 24.h4 a4?
(Hierop heeft wit een adequaat antwoord.)**

25.a3 Db7 26.b4 (Zwarts pionnenstorm heeft niets opgeleverd, maar nu komen de witte pionnen eraan!)
26.Pb5 27.g5 fxg5 28.hxg5 hxg5 29.Dh2 Tf5? (29...,Txf4 ziet er eng uit, maar is wel zwarts beste kans, temeer daar het lastig te berekenen is met weinig tijd.) **30.Lxf5 exf5
31.fxg5 Pc3+** (Een wanhoopspoging, maar zwart is te laat.) **32.bxc3 Txc3 33.g6 Kf8 34.Dh8+** (In mijn laatste minuut mis ik enkele snellere winsten...) **34.,Lg8
35.Te8+ Kxe8 36.Dxg8+ Ke7 37.Dxg7+** en zwarts vlag viel terwijl ik nog een halve minuut over had! **1-0**

*Ton van der Heijden,
clubkampioen 1981-1982*

*Naast klasgenoten waren we
teamgenoten in het Vitusteam
en BSG I.*

*Met Henk van der Poel en
Nick van der Lijn kregen wij
training van Cor van
Wijgerden.*

*Later volgden wij, samen met
de BSG-ers Harry Sibbing en
Marcel Peek, de cursus
Schaakinstructeur-B.*

*Tenslotte zaten we – vele
jaren later - beiden in de
technische commissie van de
Nederlandse jeugd.*

(foto: Gaston Richter)

Doordat Ton won van Tom was hij al verzekerd van de titel, want bij gelijk eindigen zou wederom het onderlinge resultaat de doorslag geven. Ton won echter ook van Coen en was de terechte clubkampioen, want niet alleen won hij deze vierkamp, ook had hij - samen met Hans Bouwmeester, Nick van der Lijn en Tom de Ruiter - het Zwitserse toernooi gewonnen. Ik was tweede van BSG geworden! Op zich niet slecht voor iemand die nog geen vijf jaar schaakte, maar natuurlijk had ik graag een treetje hoger gestaan. Hoger zou ik nooit meer eindigen in de interne. De onderlinge partij tegen Ton bleek meer dan eens de spelbreker.....

Clubkampioenschap 1981-1982

1	Ton	■	1	1	1	3
2	Eddy	0	■	½	1	1½
3	Tom	0	½	■	½	1
4	Coen	0	0	½	■	½

In de zomer speelden Henk van der Poel, Marcel Peek en ik het toernooi in Bagnaux. Tijdens een immense nachtelijke onweersbui stroomde onze tent vol met water en modder. Alles (kleren, girobetaalkaarten, slaapzakken, toilettassen, etc.) dreef de tent uit. Henk heeft snel zijn auto gehaald, onderweg de nodige scheerlijnen meenemend. Zoveel mogelijk spullen de achterbak ingegooid, maar ook de autosleutels.... De rest van de nacht in natte kleren geslapen in de auto, maar gelukkig scheen de volgende ochtend de zon weer. Toen hard aan de slag gegaan: de achterbank gedemonteerd om in de achterbak te komen, de girobetaalkaarten laten drogen aan de waslijn en alle modder uit de tent geschept. Alsof er niets gebeurd was, scoorden we enkele uren later 3 uit 3 tegen Franse toppers. ☺

Ook voor BSG was het een heel bijzonder jaar. In september stonden we opeens voor een gesloten deur omdat onze verhuurder (restaurant Soerabaja op de Brinklaan) failliet was gegaan. Door “interventie van de plaatselijke notaris” (ons clublid Emile Spierings) konden we nog net op tijd alle spullen uit het pand weghalen, voordat het pand verzegeld werd. Binnen een week konden we terecht in de aula van de school van Dik van der Lijn.

Niet snel daarna was er de nodige spanning in het bestuur, toen ik voorstelde om de bar in eigen beheer te nemen. Voorzitter Marten Klouwen was daar faliekant tegen omdat dat “veel geregeld” zou zijn. Daarnaast deed een bevriend echtpaar van hem inmiddels de exploitatie van de bar. Uiteindelijk was de ALV in ruime meerderheid (30-15) vóór dit plan en werd er een barcommissie in het leven groepen. Iedere week inkopen doen, de keuken van de school inrichten, bardiensten door BSG-ers en ’s avonds (meestal ’s nachts, want er bleven altijd wel een paar BSG-ers “hangen”) alles weer opruimen in de kelder. De exploitatie in eigen beheer leverde in enkele maanden vele duizenden guldens voor de clubkas op en de barcommissie bestaat vandaag de dag nog steeds! Doordat Klouwen gepikeerd was door het democratische besluit van de ALV, moest de bibliotheek - die bij hem in de kelder stond - ergens anders heen. Mijn ouders stelden een kamer beschikbaar en zo heb ik jarenlang kunnen snuffelen in de vele fraaie boeken van BSG. Niet veel later werd met vier bridgeclubs het kerkje aan de Nieuwe Enghlaan gekocht voor 415.000 gulden. Gemeentesubsidie (140.000), een hypotheek (200.000) en leningen bij leden (75.000) maakten dit mogelijk. Eén van de beste zetten aller tijden van BSG en het begin van de volgende episode binnen BSG.
(wordt vervolgd)